

דל.

סדר היום ל מט' 9/ב

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ד', י"ג בטבת תשי"ג - 31.12.58 בשעה 09.00.

- הסתדרות: מ. אונג - היו"ר
 ע. איכילוב
 ג. אזניה
 ע. אסף
 ב. אבניאל
 י. גר-יאודה
 ד. גר-רב-האי
 י. הררי
 ע. טיסון
 ב. שרון
 ר. טרי
 י. קליבנוב
 ח. רובין

- נעדרו: י. בדר
 ר. בסטובי
 ג. דויטש
 ז. ורהפטיג
 ת. טובי
 י. כסה
 ק. לוז
 פ. קסיט
 י. שפירא
 ג. תבורי

- פוזטביים: פ. רוזן - שר המשפטים
 ח. כהן - היועץ המשפטי
 ה' קיסרון - סגן השר המשפטים

- סדר-היום: 1. חוק הגנת תאריכים לאומיים (שימוש לצרכי מסחר);
 2. חוק השטחים התת-ימיים,
 3. חוק לתיקון פקודת זכות הייצוא.

היו"ר ס. אונג: אני פותח את הישיבה.

בקשר עם הסעיף הרביעי בסדר היום, חוק רכיסת סקרעין (אישור פעולה ופיצויים), בהבקשתי טוב על-ידי סיעת מפא"י לכנס את ועדת הסנה, כי יש לה כמה הצעות בקשר לחוק זה.

1. חוק הגנת תאריכים לאומיים (שימוש לצרכי מסחר).

היו"ר ס. אונג: החוק עוסק באישור השמוש בתאריכים לאומיים לצרכי מסחר לצרכי מסחר ועסק. בחוק זה נקבעים שני תאריכים לאומיים "ישראלי" ו"לאומי".

רל.

יעדת החוקה, חוק ומסמס
31.12.52
חוק הגנת תאריכי לאומיות.

ח. רובין:

אינני חאה צורך בחוק. אינני רואה כל אסון אם בנק ייקרא "הבנק הלאומי" או שמספרה תיקרא "מספרה לאומית". מצד שני, מפלגה או ארגון יכולים להיות מעוניינים בהוספת המלה "בישראל", כציון המקור, או על סבת להבדילן מארגון דומה במקום אחר. ברור שיש להבחין בין המלה "ישראל" ובין המלה "לאומי". היתר על-ידי הסר אינו מתקבל על הדעת. לא ייתכן למחוק את המלה "ישראלי" משמות ארגונים ציבוריים טובים, שהמלה "ישראלי" מקובלת בהם, ולדעת - גם מוצדקת. אינני מסוכנע גם בצורך שבדבר הזה. באופן אבנטיואלי אני מציע להשאיר את ההוראה הזאת לגבי סימן מסחרי, אבל למחוק אותה לגבי אגודה עותוטאנית.

ח. כהן:

אני מסכים.

י. בר-יהודה:

אם אגודה עותוטאנית מכסה את כל החברות שאין מתפקידן לקבל דווחים, אני מקבל זאת. אם לאו, יש להרחיב את ההגדרה הזאת.

בהזדמנות זאת אני רוצה לסאול האם לפי החוק הקיים שמות אנשים פתים או חיים הם הפקר. בי למשל, השם "מספרה לאומית" פוגע פחות מאשר השם "מספרה ביאליק", מאחר שהכוונה היא להשגת רווח פרטי.

ח. כהן:

שמות אלה הם הפקר לפי החוק.

י. בר-יהודה:

אם כך, לגבי עסקים שכוונתם להפיק רווח, אני טוכן להרחיב את ההוראה הזאת ולקבוע כל אין הם יכולים להשתמש גם בשם פרטי בל דמות בעלי הפעולה והיורשים. (הינו"ר ס. אונא: דומני שזה נושא חדש). זה בלי כל חפק נושא חדש. לפי סעה אני רק מעיר על כך את תשומת לב הסר.

יש להבדיל בין חברות מפיקות רווחים ובין חברות שאינן מפיקות רווחים. לגבי חברות המפיקות רווחים, יש מקרה אחד שבו המלה "ישראל" על כל פניה אינה מעובה אישור: אם הנוסח קובע באופן ברור את מקומה הגיאוגראפי של החברה, למשל "בנק בישראל".

מדוע לגבי העבר מסאירים את הכל כפי שהיה?

ד. טרי:

לא הייתי חושב זאת לאסון אם כל פי שרוצה להשתמש במלים האלה, יקבל היתר. יתכן שיהיו מקרים שטוב שיימחקו המלים האלה. לדעתי, "תנובה" צריכה לקבל דמות להשתמש במלים האלה, בדיק כמו התאחדות בעלי התעשייה. זה לא פחות כשר מאשר כשקיבלנו אישור לשם "קרן חוסר עבודה" בלי "בע"מ". אם היועץ הפספטי מסכים לפתיקת סעיף 4, זה עונה על כל השאלות.

אני חושב שתחולת החוק הזה צריכה להיות מיום הקמת המדינה.

אף אני חושב כי ישנם שמות פרטיים שחדלו להיות פרטיים, והם לאומיים. צריך היה לסמוך דרך על-ידי החוק למנוע את ההגזמה המכוערת שבה נוהגים להשתמש בשמות כאלה בארץ.

הינו"ר ס. אונא:

החוק הזה אינו יכול להיות רטרואקטיבי, כיון שזוהי עניסת אלה שהשתמשו בשמות אלה בעבר. יתכן שצריך לדרוש כי במקרים אלה יהיה צורך לקבל היתר.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק וסיפוט
31.12.52
חוק הגנת תאריכי לאומיות.

ה. אבניאל:
הייתי רוצה שהיועץ המשפטי יואיל
להביא דוגמה מתי יכולה מפלגה או
גוף ציבורי לבצל את הסיפוט במלי האלה לרעה.

ח. כהן:
אין אנונימיות פתכוניו בהצעת החוק הזאת
למפלגות ולארגונים ציבוריים, אלא
לעסקים, לארגונים וגופים שתכליתם להפיק רווחים. לכן הסכמתי להוצאת
האגודה העותומנית מכלל זה, אעפ"י שזו אגודת עותומניות שאינן
מפלגות או ארגונים ציבוריים. אני מוכן לקבל את המיכון הזה של אותם
מפלגות או ארגונים ציבוריים שאולי ינצלו לרעה את החופש שניתן להם
בענין זה, ובלבד שלא להרחיב את סגרת החוק.

ב. אבניאל:
אם אין דוגמה כזאת, אין כלל צורך
בחוק. אבל אם יכולה להיות דוגמה
כזאת, כי אז בסבילי הקריטריון הקובע זאת הוא בין שזה רוח פרטי
ובין שזה רוח ציבורי או פוליטי או אחר. זה אוטר, למשל, גניבת דעת
הבריות וסיפוט לרעה בתואר לאומי, גם אם אין הגוף מתכוון לרווח כספי.

ח. כהן:
זוהי שאלה של טעם יותר מאשר של משפט.
אם יונסד "ארגון לאומי להגנת ישראל"
או מפילו "ארגון צבאי לאומי להגנת ישראל", אפשר לטעון שזהו סיפוט לרעה
במלים "לאומי" ו"ישראלי" - יהיה מי שיהיה היזום של הארגון הזה. במידה
שזה נוגע למפלגות ולארגונים מסוג זה, אפשר למנוע סיפוט לרעה בחסות אלה.
על כל פנים בשעת בחירות. כל אופן, אפשר למצוא דוגמאות של סיפוט לרעה
מסוג זה.

ב. אבניאל:
אם כן, אני מצטרף לדעת החברים
המציעים לחוק את המעילף הבא להגביל
את הגופים והמפלגות, מאחר שלא יוכנעתי כי יכולה להיות בכך חכמה,
ומוטב פחות הגבלות.
התוספת "לכל שינויי צורות דוקדוקיות"
טוותרת. אין צורך בניסוח סיבויא סיבוכים וקשיים לאזרחים. השט "התאחדות
בעלי תעשייה בישראל" הוא קביעת עובדה ומודע צריך לבקש היתר בסביל
שם כזה? מיסוד השך דרוש רק במקרה שנוצר רושם כאילו הגוף הוא הגוף
הישראלי הממלכתי.

ב. טוון:
אני שולל את הצורך בקבלת היתר
מסד המשפטי. אנונימיות יודעים את
הביורוקרטיה של הפקידות. אנונימיות יודעים מה זמן לוקח סידור דברים כאלה.
עלינו גם לקחת בחשבון כל אנו סותרים ספכות רחבה לשר המשפטים, כל אין
אנונימיות קובעים במלוא סקרים יתיר ובאלו - יאסור סיפוט בחסות אלה.
מוטב היה לקבוע כי שר המשפטים יתיר היתר, אלא אם ישנן סיבות מסוימות,
שנקבע אותן בחוק.
אם סתירים את הסיפוט במלה "ישראל"
בתור ציון הסקום הגיאוגרפלי, יוכל כל אחד לעקוף את החוק. עלינו גם
לדעת כי בחו"ל אין האיסור הזה חל, וכל אחד יכול להשתמש במלים אלה
ללא הגבלה ולנצלן לרעה.

ע. איכילוב:
המוטג "ארגון ציבורי" זהה עם המוטג
"ישראלי". אין מסתדר דבר זה מבחינת
החוק?

ועדת החוקה, חוק ומשפט
31.12.52
חוק הגנת תארים לאומיים.

דל.

י. הררי:

זה זמן רב שהיה צורך בחוק הזה, אבל החוק המוצע אינו מכסה הכל. את הפקר, וכן גם את המלה "ממלכתי". הייתי מציע להשאיר בידי סר המספטים את הסמכות לאסור את השימוש במלים שימצא לנכון לאסור את השימוש בהן.

ביחס להצעה למחוק את סעיף 4, אני חולק על היועץ המספטי וחוטב סדוקא בסעיף זה הדבר נחוץ. אצלנו נרשמות המפלגות כאגודות עותומניות. אבל זה נוגע לא רק למפלגות אלא גם למוסדות אחרים. יתכן שתקום תזמורת חסרת כל מסקל, שתקרא לעצמה "הפילהרמוניה הישראלית הלאומית". צריך לסנוע את הניצול הזה, שלא יכולות להיות לו כוונות אחדות מאשר שימוש לרעה. במקרה שאין חסס לשימוש לרעה, אין סיבה סר המספטים ימנע מתן היתר לשימוש בטמות אלה. על כל פנים, ברור שאי-אפשר לקבל מאן את הנימוק של ביורוקרטיה במקידות, מפני שנימוק זה נוגע באותה מידה להרבה חוקים אחרים.

ביחס לעבר, אני מציע לתת לסר המספטים סמכות לדרוס מכל אגודה שהמלים האלה נמצאות בטמה וסכבר רטומה, אם ימצא לנכון, לסנות את סממ.

ד. סרי:
סדוע נסמט חאיסוד לשימוש במלה "עירוני"?

ח. כהן:
האסור הזה יטנו בחוק העיריות.

י. קליבנוב:
דעתי אינה נוחה מן החוק הזה בכללו. המלה "לאומי" אצלנו אינה מדאה על סדינה ועל סטהו ממלכתי, אלא על מוסד סל העם היהודי, או סל חלק מסנו. חוטבים כי העם היהודי הוא לאום, וסכל דבר הנובע מסנו הוא לאומי. אותם דברים אפשר להגיד על המלה "ישראל". לק אני חוטב כי מוטב לנחח את החוק בצורה הפוכה: להרשות לשיטהו לאסור שימוש במלים האלה, אם יש בכך טטום הטעיית דעת הקהל או נזק לסם הטוב סל עם ישראל או מדינת ישראל. איבני חוטס סמתן הסמכות לסר המספטים בענין זה, הוא סחליט על דברים יותר חטובים. בכל זאת, כדי להימנע מטעות, הייתי מאפשר עירעור לביית-הדין העליון, כטו שהדבר הזה קיים לגבי דיטום פטנטים וסימני מסחר.

היו"ר מ. אונג:
הייתי רוצה לדעת אם יטנו ארצות סיס בהן איסור כזה.

נדאה לי כי אין הצדקה להכדייל בין שימוש בטמות אלה לפני כניסת החוק לתוקפו ובין שימוש בו לאחר כניסת החוק לתקפו, כיון סזה יוצר רוטס מוטעה לגבי אלה סמטמסטים בום, סאחר שהציבור אינו יודעסטתי הם סמטמסטים כזס.

ח. רובין:
יס להוציא סכלל זה חברה בעלת אופי ציבחי.

ח. כהן:
אנחנו חטבנו על הדרך שהציע קליבנוב, אבל מבחינה טכנית הדבר הזה היה מצריך תיקון חוקים רבים. סר המספטים, למסל, אינו טמונה על אגודה סיתופיית, כיון שרוטס האגודה הסיתופיית נמצא תחת מסרד העבודה. לו הלכנו בדרך זאת היינו צריכים לתקן את פקודת האגודות הסיתופיות, פקודת החברות, פקודת הסותפוליות. בחרנו בדרך הזאת, מפני הקיצור, הפטטות והכהירות טבה.

כוונתנו היתה לסנוע שימוש לרעה בתארים אלה בטקרה סל עסק. לא חתכונו לפרופוגנדה פוליטית או אחרת. לכן לא הייתי מתנגד לקצעותיו סל חבר הכנסת רובין, להוציא סכלל זה את האגודה העותומנית וגם להגביל את תחולתו על אותן החברות סתן חברות בע"ס, אם כי הטעות שנשמעו נצד זה על-ידי חבר הכנסת הררי, הן כבדות מסקל, ואיבני יודע סדוע לא נמנע שימוש לרעה גם בטמות איסיים וכד.

ר.ל.

ח. כהן: בהתאם לנוהג הקבוע אצלנו, נסנענו סלהכניז לכאן הוראה רטרואקטיבית. רצינו לשמור על הזכויות שנרכשו בעבר.

אשר לעירעור על החלטת סר המספטים, אין לי מנגדות לכך, אם הועדה תחשוב כי יש לתת זכות כזאת. (י. בר-יהודה: במקרה שנותנים זכות עירעור, צריך לקבוע בגוף החוק לפי מה יאמר או לא יאמר סר המספטים את מתן ההיתר.) אם תיקבע זכות עירעור בחוק, סבלי שת'קבע קנה-מידה סידריך את סר המספטים אם לתת או לא לתת היתר, אז בית-הדין ידון רק אם סר המספטים סקל בדעתו כראוי, או אם החליט באופן סרירותי. אם נקבע את התנאים שבהם יתן או לא יתן סר המספטים היתר, ייכנס בית-הדין גם לבדיקת עצם העניין.

אפסר להגיד כי ציון המקום הגיוני הבא להעיד על עובדה נכונה, אין בו פחול. אך גם בכך יהיה אי-צדק, מפני שהגיאוגרפיה לא תהיה הסיבה הנכונה לפיה יתן או לא יתן סר המספטים את ההיתר. נוסף לכך, אם נקבע בחוק כי במקרה של קביעת עובדה גיאוגרפית יינתן היתר, ולא נוסף סקרים אחרים, אפסר יהיה לפרש זאת כאילו זוהי הסיבה היחידה המצדיקה מתן היתר כזה. אינני יודע על מקום אחר בו סם הארץ מוגן על-ידי החוק.

ח. רובינזן: אני מציע לסטור את סיכום הדיון בחוק הזה לוועדת מסנה, על סנת שאם תקבל את ההחלטות פה אחד, תעביר את החק יסר לכנסת, ואם מיסו סחברי ועדת המסנה יתבע להביא סעיף זה או אחר לסליאת הועדה, יועבר אותו סעיף לדיון בטליאת זו עדה לפני העברת החוק לכנסת.

י. הרדי: אנחנו נפצאים בטלב שאם נעבור עכסיו להצבעה על החוק, נוכל לסיים את הדיון בו סיד

ביחס לסלימוס בטמות אלה בעבר,, אני סעריך סאוד את הזכויות הטוקנות ואם ססירתן, ובעיקר את יחסו של מסרד המספטים לזכויות האלה. אבל כאן יוצר ספב סעל-ידי חוק זה ירכסו לעצטם אלה שהסתמסו בטמות אלה בעבר זכויות שלא היו להם קודם לכן. אנסיים לא יבדקו מתי קיבלה חכרה ססויימת את סטה, ויחטבו שהיא קיבלה היתר על-פי חוק זה. לכן אני מציע לכתוב כי בתביעה לביטול סם כזה שהסתמסו בו בעבר, סר המספטים יביא בחשבון זכויות טוקנות ונזק סעלול להיגרם על-ידי ביטולן.

אם מעניקים זכות עירעור, מוטב שהערעור יהיה על גוף אחר, כמו לסל רוטס החברות, ולא על סר המספטים.

פ. רובינזן: אני רוצה להציג את עצמי בתור סר המספטים החדס, ולחדש את ההיכרות עם הועדה. אני רוצה להבטיח לוועדה לסתף אתה פעולה, אם כי בטעות יסליבתה פמקלימות תמיד יסיבות של ועדות-סרים.

הרטו לי, בהזדמנות זאת, לחזור לויכוח שהתנהל כאן בטעת מסיבת הפרידה למי שהיה סר המספטים. אני רוצה לאמר כי אם מיסו סצטער על כך ססר המספטים לסעבר עזב את מסרתו, הרי זה אני. סר המספטים לסעבר, דומני, יודע זאת. בטום אופן לא הייתי מסכים לקבל עלי את המסרה הזאת, אילטלא הסכמתו האדיבה לסמס כיועץ מספטי, לא רק מסום שהוא ידידי והעבודה המסותפת אתו נעימה ביותר, אלא גם מסום שהיא פוריה ביותר ומסום שהוא מספטי טובהק סאפסר לסמוך עליו. הצרה היא ססר המספטים העוסק בענינים פוליטיים ואחרים, צריך להיסען על חבר סידריך אותו בעבודה. אני רוצה להביע את שביעות-רצוני סכך סנוכל גם להבא לסתף פעולה, ואני סודה לו על עבודתו בתור יועץ מספטי, בתור סר המספטים, ובתור מי סמכהן סוב כיועץ מספטי. כבר אמרתי פעם סאפסר לדבר על "סר לסעבר" ועל "סר לסיעבור", ויתכן סתתחדס כהונתו של ח. כהן בתור סר המספטים.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
31.12.52
חוק הגנת תשריט לאומיים.

פ. רוזן: אם חברי הועדה מציעים להכניס בחוק זה אפטרות של ערעור, כי אז במע"ף 3 אריך להופיע במקום סר המספטים - היועץ המספטי. אינני חושב שיש תקדים לערעור על החלטות של סרים. אם הכוונה לפנייה לבית-המספט העליון בתור בית-דין גבוה לצדק - זה דבר אחר. לדעתי, בית-המספט העליון יכול לסקול במקרה כזה לא רק את סר המספטים שקל בדעתו, אלא גם לעצם הענין.

היו"ר ס. אונא: לא מצאתי לנכון לברך את סר המספטים החדש בנואו ליסיבה, כיון שעשיתי זאת כבר במליבת הפרליסה על כל פנים, אני שמח במיוחד על הודעתו סברצונו לסתף אתנו פעולה.

ב. אזניה: גם אני מציע להעביר את החוק לועדת מסנה, ואני מציע שועדת המסנה תהיה כורכבת סארבעת חברים הבאים: ד. בר-רב-האי, קליבנוב, הררי, רובין.

י. בר-יהודה: אם יועבר החוק לועדת מסנה, אני מציע שהחלטות ועדת המסנה ייספרו בכתב לכל חברי הועדה, ורק אם אף אחר סחברי הועדה לא ידרוש דיון - יועבר החוק ישר למליאת הכנסת.

- הוחלט:** 1. להעביר את החוק לועדת מסנה הסורכבת סה"ה: י. קליבנוב (סרכז הועדה), ח. רובין, ד. בר-רב-האי וי. הררי.
2. לקבל את הצעת י. בר-יהודה שועדת המסנה תעביר בכתב את הנוסח סתחליט עליו לכל חברי הועדה, ואם איט לא ידרוש דיון, יועבר החוק ישר למליאת הכנסת.

פ. רוזן: אני רוצה לבקש מן הועדה באופן יוצא מן הכלל להפסיק עכשיו את עבודתה. ביסיבת המססלה החדשה ביקשו כמה מן הסרים עיון סחדש בכמה חוקים. דבר זה סוכרח להיעשות בהסתמפות היועץ המספטי. אם הועדה תוכל להפסיך ביסיבתה בלי הסתמפות היועץ המספטי - סה טוב.

היו"ר ס. אונא: היה בדעתי לעבור לחוק הסטחים התת-ימיים. אני סקווה סנוכל לדון עליו גם בהיעדרו של היועץ המספטי.

2. חוק הסטחים התת-ימיים.

היו"ר ס. אונא: נצטרך לסנות את התאריך בסט החוק: "תס"ג" במקום "תס"ב", ועד אשר בקבל את החוק, ייתכן סיהיה גם "1953" במקום "1952".

י. בר-יהודה: כלפי מססלות אחרות המססלה כבר הודיעה על כך. בחוק זה היא באה להודיע על כך גם לאזרחי ישראל. אם המססלה רשאית או אינה רשאית להודיע על כך לסמסלות אחרות סכלי לקבל איסור הכנסת, זוהי סאלה סכובדת, אבל אינה סייכת לדיון סחוק זה. החוק הזה, לפי תוכנו, נוגע רק לאזרחי ישראל.

דל.

ועדת החוקה, חוק ומספט
31.12.52
חוק הסטחים התת-ימיים.

ד. בר-רב-האי:
לחוק הזה אופי דקלרטיבי. הוא בא לקבוע את
הסובדניות של המדינה על הסטחים הגלה. אנחנו
נמצאים כאן בסטח עדין למדי. שיכול לעורר קונפליקט בין חוק לאומי אחד
לבין חוק לאומי שני. כל קונפליקט, במקרה כזה, ימצא את בירורו בפורום
בינלאומי. בחוק הזה איננו יכולים להיות דברים יותר מחליטים וברורים.
קביעת העוסק, למשל, היא פונקציה של התקדמות הטכניקה.

י. חרני:
יתכן שהוועדה תגיע למסקנה כי בחוק זה, ככל שהוא
פחות ברור, יותר טוב, אבל אם אין אנחנו מחליטים
על כך, מתעוררות כמה וכמה שאלות. מה פירוש "סט ון"? האם הכוונה לסטח
רצוף? ומה במקרה שיש באמצע תהום? כבר איננו מדבר על כך שהגדרה זאת
כוללת את תעלת סואץ. כמו כן לא נאמר אם מה שימצאו בסטחים אלה נחשב
כאילו נמצא בתוך המדינה. עלינו לקבל הסכרה בענינים אלה.

ה. רובני:
לא יתכן לבטח חוק שחוג זה מבלי שתהיה הגבלה
גיאוגרפית ברורה. אני מציע שמסמור את הדבר לסיקול
דעת המטסלה על סנת שתחזור ותקבע את דעתה בענין זה.

י. קליבנוב:
אף אני חושב שהדבר דורש עיון נוסף, בעיקר בנוגע
לגבול עוסק המים. אינני חושב שאפשר לקבל את הנוסח
המוצע.

י. בר-יהודה:
הגבול יכול להיות: עד לחצי המרחק לחוף מדינה אחרת.

י. קליבנוב:
ההצעה הזאת נשמעה בוועדה הבינלאומית סדנה בענין זה
והשתתפתי בה. טענו שהיא מעוררת בעיות באשר לפגיעה
בחופס התנועה על פני הים. הדעה הכללית היא ששלטון המדינה צריך להשתדע
רק עד גבול הסטח התת-ימי שהוא המך היבשה. אבל היה רצוי לקבל הסכרה
יותר ספורטת מסדר המאטחים, ואולי גם להעביר את הדבר לוועדת מסנה.

ב. אבניאל:
טר המספטים אמר בדברי הפתחיה שלו, שהחוק הזה הובא
לאחר שהמדינות הסמוכות לנו כבר חוקקו חוק כזה.

ה' סיטרון:
אני מצטער מאוד שאינני יכול לעזור לוועדה במידה
הנדרשת, כיון שלא טיפלתי בחוק זה. ברור לי שאי-אפשר
במקרה זה לנקוט בשיטה של קביעת מספר קילומטרים, כיון שאי-אפשר להסוות את
הנתונים ביט-התיכון לנתונים במפרץ עקבה. הנוסחה המסיסה שהוצעה כאן, היא,
כנראה, היחידה שאפשר לנקוט במקרה זה. אבל אינני יודע את הנתונים, ואני
יכול רק להמכים בהצעה להעביר את החוק לוועדת מסנה.

הוחלט:
לבקש מסדר המספטים להמציא לוועדה אינפארמציה
נוספת בכל הנוגע לחוק, ורק אז תדון הוועדה אם
להעביר או לא להעביר את החוק לוועדת מסנה.

3. חוק לתיקון פקודת זכות-הינוצרים.

היו"ר מ. אונא:
אני מציע להעביר את החוק לוועדת מסנה.

הוחלט:
להעביר את החוק לוועדת מסנה הסודרכת מה"ה מ. אונא,
ב. אזניה, י. שפירא, י. בר-יהודה (או רובין)
וי. קליבנוב (או מישהו אחר כשיעתו).
י. קליבנוב:
אני מציע לוועדת מסנה זאת לדון בהזמנת אגודת הסופרים
ואיגוד המו"לים.

הישיבה נגלה בשעה 10.30.